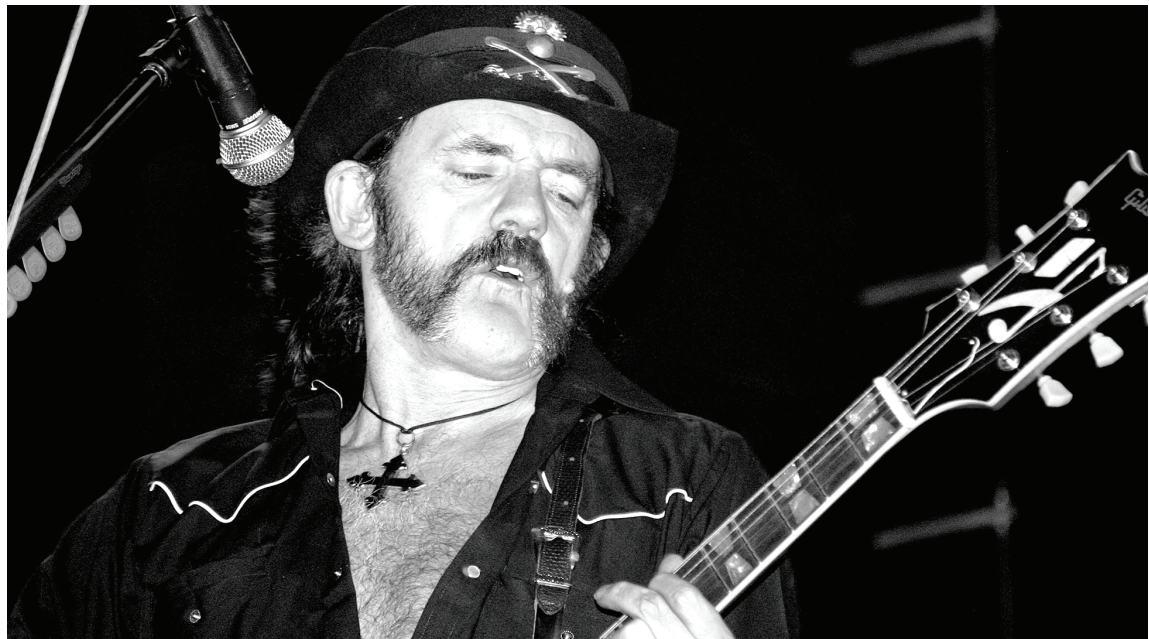

fyrireika seg til seinastu tíðina her á fold. Hetta gjörði Bowie stillisliga, uttan at umheimurin grunaði tað, har hann nýttí síni skapandi evnir at forma og fyrireika sína egnu ferð um sýn, og tað er ikki fyrstu ferð.

Við at skapa so nógvar leiklutir (alter egos), sum David Bowie gjörði gjøgnum ár og dag, har hann eisini ímyndaði sær teirra avlivan, merkti so eisini tann beiska veruleika, at ein sleppur ikki undan deyðanum, og tað sá Bowie sjálvur ongantíð burtur frá. Tað óumberliga við deyðanum var eisini við á útgávuni, har kanska kendi leikluturin hjá Bowie var við í: *The Rise and Fall of Ziggy Stardust and the Spiders From Mars* (1972). Tað var á hesari útgávuni, at hann við sanginum »Five Years« kom inn á ávísu tíðarfreistina, ið menniskjalívið hevur her á foldum.

Hann var sera egin og gekk altíð egnar leiðir, ið serliga kom til sjóndar, tá hann argandi tók leiklutir á seg, ið fólk ikki altíð dugdu heilt at skilja, hóast tey royndu at seta Bowie í bás. Tað hóvaði honum lítið, og tað undraði hann mangan, at sjálvst gløgg fólk høvdu so brúk fyri at greina eina støðu ella gera sær eina niðurstøðu einans við at kenna vanliga standardin ella siðbundna struktúrin av einum stykki.

Fyri Bowie handlaði tað ikki um at fara inn í ein leiklut. Tað vóru heldur leiklutirnir, ið traðkaðu fram úr honum.

Bowie legði Ziggy Stardust-leiklutin frá sær á konsert í London í 1973, við at spæla seinasta sangin á útgávuni árið fyri, har hann almannakunngjörði, at hetta var

hansara seinasta framførsla (sum limur í Spiders From Mars, hóast fleiri viðhaldsfólk skiltu tað soleiðis, at Bowie takkaði fyri seg á tónleikapallinum). Umboðsstjórin hjá Bowie ætlaði tað eisini øðrvísi. Hansara ætlan var, at Ziggy Stardust skuldi ferðast kring knøttin og framføra tey komandi árin, men Bowie visti betur – hann visti, nær tíðin var búgvín til at siga farvæl og nær byrjast skuldi uppá eina nýggja fasu.

Eitt seinasta ess í ermuni

Sunnudagin 10. januar framdi hann aftur eitt snildi, ið tíverri eisini var hansara seinasta. Bowie, sum fekk staðfest krabbamein fyri 18 mðr. síðani, hevði stríðst móti sjúkuni seinastu tíðina, men nú orkaði líkam hansara ikki meira. Men tað sigst, at Bowie hevði viðurkent hetta og møtti sjúkuni við opnum eygum. Hetta segði Tony Visconti, ið hevur produserað fleiri av hansara útgávum, m.a. um Bowie, tá hann frætti deyðsboðini:

– Hann gjörði altíð tað, hann hevði hug til. Og hann vildi gera tað á sín hátt og á besta hátt. Deyði hansara var satt at siga ikki øðrvísi enn lívið – eitt listaverk. Hann gjörði *Blackstar* til okkum sum ein fráfarinargávu.

Deyðin sum listaverk; ljóðar kanska ov langt úti hjá summum, men onkursvegna er tað eftirfarandi, tá talan er um Bowie. Hann letur sína 25. útgávu út á sínum 69 ára føðingardegi, har fólk fáa móguleika at gera sær sínar tankar um loyndarfullu løgini í nakrar fáar dagar, áðrenn stríðið móti krabbamein fær sín enda.

At hann yvirhøvur hevði krabba-

mein, kom sum nýggj tíðindi fyri øll. Heilsustøðuna visti vit lítið um. Hann fekk ein hjartatilburð í 2004, ið endaði hansara heimsúmfatandi konsertferð tá. Eftir 2006 helt hann uppat at spæla konsertir og gjörði sera fáar samrøður, men í 2013 hoyrdist bráðliga til hansara aftur, tá hann lat útgávuna, *The Next Day*, úr hondum, áðrenn hann heilt tók okkum av bóli 8. januar í ár við *Blackstar*.

Eftir deyða hansara, sá viðhaldsfólk og ummælarar skjótt *Blackstar* sum eina fráfarinargávu til okkum. Nú góvu tekstirnir bráðliga meining. Bowie syngur um, hvussu hann hevði yvirlivað, men har hann eisini fyrireikar seg til deyðan. Sangurin, »Lazarus«, hevur serliga verið tikin fram sum dømi um hetta, har hann byrjar sangin við: »Look up here, I'm in Heaven!«, men eisini sangurin »I Can't Give Everything Away«, er kanska ein sera passandi sangur at enda sína yrkisleið við: »Seeing more and feeling less. Saying no but meaning yes. This is all I ever meant. That's the message that I sent. I can't give everything away...«

Hetta er ikki fyrstu ferð, at ein listamaður framhaldandi kemur við avbjóðandi tilfari til almenningin – heilt til tað síðsta. Hetta gjörði Bowie eisini, men hetta gjörði hann í tí stilla. Vit finga onga upplýsandi samrøðu ella bók við endurminningum. Vit finga heldur listina, ið var so hugtakandi og áhugavert sum altíð, sum eins og við uppreisn Lasarus, var, er og altíð fer at vera livandi fyri okkum og komandi ættarliðum.